

בשל חתימה בעפרון...

(מחבר: יהודה אורחות)

הנירות, רשמו וחתמו והפקיד נסע לו בשלום.

יום ירוקף יום, שבוע — שבוע. ובאחד הימים כרוז נפק בחיל: כל מי שהניש בקשה להתאזרחות — לבית הצם! היו בולם מהרהרים מתוך חדות-דנפש: זה היום ונילה ונשמחה בו. כסותים שבשורה טובה באה להם ועוד מעט זכות. אזרח כשושנה חסרתי להם. וכשנזררו ובאו לבית העם, ומצאו שם שני פקידים (דוקא, שנים!) מודיעים להם, כי כל הבקשה לא היחה כהלכה: בעפרון — (עפרון, קופי!) נעשתה ומפני זה נפסלה זכותם נתקפחה.

נוכרים אלה ומוענים, שאה העפרון לחתימה נתן להם בשעתו הפקיד בכבודו ובעצמו, אולם לך וצעק, חיי וקיים! לא הועילו כל הטענות והמענות. וכך אחד ואחד קכל את, גירו וחתם עליו את שמו בעט ובדיו, גם גררש לשלם, בחילה מכבודו, שילינגי (50 מימים איי) להוצאות — הנסיעה באופו של הפקידים, שמתו ובאו הנה על חשבון, אורחיהם...

ובשעת מעשה היה העולם תוהה ושואל: (א) אם חתימה בעפרון לאו שמה חתימה — מפני מה הכשילם אותו פקיד? (ב) אם תקון הרבר הוא הכרחי שאי אפשר בלעדיו — מפני מה חכו שנה תמימה? וקוישא שלישיית:

מפני מה הוציאו מניסיהם של בני-ישראל 50 מיל לאיש לתקן מעות שנעשה על ידי אחרים?

את שאלה הרביעית אינם שואלים, יודעים כי שנה תמימה תעבור עד שהמתאזרחים, מתדשי יקבלו את העדותיהם, ג. ק.

תיתי לה לטמשלה ששקדה על תקנתם של הושבי-נהלל ושלחה אליהם בשנה שעברה פקיד המשלתי לקבל בקשות להתאזרחות. אין לאמור — דבר טוב! באו כל המתאזרחים, מלאו את

רפת הפרות בכפר יחזקאל. מהפתחת יפה, מוצאים כבר ברפתי המ"קום ששה ראשים, מוכרים 900 ליטר חלב ליום, המחלבה של הכפר מכינה חמאה ונכינה מ"4000 ליטר חלב לחודש, ומוכרות למועלי, גשרי במחיר של 900 מאי רוטל חמאה ו"2000 מאי רוטל נכינה לבנה, כ"1000 ליטר נזכרים במור שב עצמו, החלב הרזה משמש להונת העגלות והעיפות.